

Vārdnīca

Atkritumi — priekšmeti vai vielas, no kurām cilvēki atbrīvojas, kad tās viņiem vairs nav vajadzīgas.

Atkritumu pārstrāde — darbība, kuras rezultātā tiek atgūts tas pats vai kāds cits materiāls. Piemēram, pārstrādājot (samaļot) plastmasas pudeles, tiek atgūta plastmasa. Arī no papīra var iegūt jaunu papīru (rakstāmpapīru, tualetes papīru, olu paliktņus), taču papīru var arī kompostēt — tādā gadījumā tiek atgūts cits materiāls — komposts, ko izmanto par barības vielu augiem.

Atkritumu poligons — speciāli iekārtota vieta, kurā noglabā atkritumus, lai tie neradītu kaitējumu apkārtējai videi.

Atkritumu šķirošana — pārstrādājamu materiālu atdalīšana no tiem atkritumiem, kuri vairs nekam nav izmantojami un nogādājami atkritumu poligonā. Pārstrādājami materiāli liekami atsevišķos konteineros, lai atvieglotu to savākšanu un aizvešanu uz pārstrādi, jo katra rūpnīca pārstrādā sava veida materiālu.

Dabas izejvielas — materiāli un vielas, ko cilvēks ņem no dabas, lai izgatavotu sev vajadzīgās lietas. Dabas izejvielas ir koks, metāls, nafta, ūdens, gaiss u. tml. Dažas no dabas izejvielām, piemēram, nafta un akmeņogles, kļūst arvien mazāk un nekad neatjaunosies.

Otrreizējās izejvielas — izlietas lietas, kuras var pārstrādāt, tādējādi dodot tām otru mūžu. Iegūstot otrreizējās izejvielas, tiek taupītas ne tikai dabas izejvielas, bet arī samazināts to atkritumu daudzums, kurus noglabā atkritumu poligonos.

Piesārņojums — jebkuras vielas nokļūšana dabā tādā daudzumā, kas kaitē cilvēkiem, augiem un dzīvniekiem. Piemēram, nepiemērotās vietās izmestu atkritumu sastāvā esošās kaitīgās vielas pūstot nonāk pazemes ūdeņos, kas dzirda augus, kurus savukārt uzturā patērē govis. Piesārņojums nonāk govs pienā, ko uzturā patērē cilvēks.



ISBN 978-9984-38-310-1



9 789984 383101